

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Sžrk/6/2020
Identifikačné číslo spisu: 8017200617
Dátum vydania rozhodnutia: 28. marca 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:8017200617.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., v právnej veci žalobcov: 1/ J. V. K., narodená X. Y. XXXX, bytom V. XXXX/XX, W., 2/ W. M., narodený X. P. XXXX, bytom V. XXXX/XX, W., zastúpených: Mgr. Peter Lindeman, advokát so sídlom Murgašova 86/1, Poprad, proti žalovanému (v kasačnom konaní sťažovateľ): Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Námestie mieru 3, Prešov, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ V. K., narodený XX. P. XXXX, 2/ P. K., narodený X. P. XXXX, obaja bytom V. XXXX/X, W., zastúpených zákonným zástupcom: J. V. K., bytom tamtiež, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/38/2017-166 zo 7. júna 2019, ECLI:SK:KSPO:2019:8017200617.3, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.

II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Sťažovateľ rozhodnutím z 29.06.2017 č. OU-PO-OOP4-2017/024745-01-LIM, v spojení s jeho opravou č. OU-PO-OOP4-2017/024745-02 z 10.07.2017 (spolu ďalej len ako „preskúmané rozhodnutie“), rozhodol ako odvolací orgán tak, že odvolania žalobcov a zástupcu ďalších účastníkov konania 1/ a 2/ zamietol, a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Kežmarok, pozemkového a lesného odboru (ďalej len „prvostupňový orgán“) z 18.08.2016 č. OU-KK-PLO-2016/291-006-SCHM (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým prvostupňový orgán nevyhovел návrhu na zmenu údajov schváleného a zapísaného registra obnovenej evidencie pozemkov v katastrálnom území Y. (ďalej len „ROEP Y.“) v konaní podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na

usporiadanie vlastníctva k pozemkom (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z. z.“, vždy citovaný v relevantnom znení).

2. Sťažovateľ v rozhodnutí sumarizoval, že ROEP Y. schválený dňa 20.12.2007 bol do katastra nehnuteľností zapísaný dňa 30.08.2008, prvostupňové rozhodnutie bolo vydané na základe pokračujúcich návrhov dedičov po pôvodnom účastníkovi konania W. M., teda žalobcov 1 a 2 a J. V. K., po ktorej smrti sa stali účastníkmi konania ďalší účastníci konania 1 a 2 (sťažovateľ tu uviedol aj ich zákonného zástupcu). Navrhovatelia žiadali o opravu údajov ROEP Y. a žiadali evidovať vlastnícke právo k tam vymenovaným parcelám, ktoré mali byť evidované ako vlastníctvo ich právnych predchodcov s tým, že netvorili spoločnú nehnuteľnosť s Urbárskou a komposesorátnou spoločnosťou Y. (ďalej len „UaKS Y.“). Žalovaný konštatoval zistenia prvostupňového orgánu, že nezrovnalosť v evidencii i zobrazení týchto nehnuteľností vznikla v dôsledku nesprávneho konania Štátnych lesov TANAP-u, ktoré ich v roku 1992 odovzdali s ostatným majetkom Urbárskej a pasienkovej spoločnosti, pozemkového spoločenstva Y. a neskôr boli zahrnuté do tzv. urbárskeho majetku na liste vlastníctva č. XXXX v k. ú. Y. (ďalej len „LV XXXX“). Ďalej citoval zistenie prvostupňového orgánu, že ROEP Y. bol spracovaný na základe údajov evidovaných v katastri a v tejto časti s nimi nie je v rozpore.

3. Sťažovateľ uviedol, že podkladmi pre spracovanie ROEP Y. boli okrem iného údaje z katastrálneho operátu, podľa ktorých bola UaKS Y. uvedená ako vlastníč dotknutých nehnuteľností na LV XXXX. Za nesporné považoval, že vlastníctvo nadobudla UaKS Y. v dôsledku nesprávneho postupu pri odovzdaní majetku v roku 1992, a nie je zrejmý právny titul, podľa ktorého sa na základe takejto dohody stala ich vlastníčk. Toto pochybenie mal podľa sťažovateľa riešiť odovzdávajúci, teda Štátne lesy TANAP-u. Sťažovateľ uviedol, že vlastníctvo nie je možné podľa ustanovení § 11 ods. 1, § 12 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z. odňať jednému vlastníčkovi a priznať ho inému vlastníčkovi ani v konaní o zostavení registra a ani v konaní podľa § 7 ods. 6 zákona o zmene údajov schváleného registra, čoho sa domáhali navrhovatelia v tomto konaní. Tiež uviedol, že keby v konaní navrhovatelia, UaKS Y. alebo Štátne lesy TANAP-u, alebo všetci spoločne predložili dohodu alebo inú právnu listinu o vzájomnom vyporiadaní vlastníctva, takáto listina mohla byť zapracovaná do ROEP Y. a vlastníctvo by bolo vyporiadané. Takáto listina však predložená nebola.

4. Napokon sťažovateľ odôvodnenie uzavrel tým, že netvrdí, že v minulosti boli tieto nehnuteľnosti združenými pozemkami a boli spoločnou nehnuteľnosťou; takou sa stali až po odovzdaní do strany Štátnych lesov TANAP-u a následným zápisom na LV XXXX. Podľa sťažovateľa sú takto zapísané neoprávnené a navrhovatelia majú na tieto nehnuteľnosti právny nárok, ale zmenu vlastníctva nie je možné dosiahnuť v konaní podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z., ale vzájomnou dohodou alebo inou listinou, ktorá bude schopná vkladu do katastra nehnuteľností, alebo žalobou na súd podľa Občianskeho zákonníka.

II. Konanie na krajskom súde

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom zo 07.06.2019, č. k. 3S/38/2017-166, ECLI:SK:KSP0:2019:8017200617.3 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), podľa § 191 ods. 1 písm. d), písm. f), ods. 3, ods. 4 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zrušil preskúmané rozhodnutie i prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie. Správny súd dospel k tomu, že záver sťažovateľa o vlastníctve UaKS Y. sporných pozemkov je nesprávny, nepreukázaný a predčasný. Za nesprávny považoval aj záver prvostupňového orgánu o zmene vlastníctva k sporným pozemkom ešte pred začatím konania o ROEP Y., čo malo brániť vykonaniu požadovanej opravy.

6. Podľa správneho súdu tvrdenia správnych orgánov ohľadne nadobudnutia vlastníckeho práva UaKS Y. k sporným pozemkom v roku 1992 nezodpovedajú žiadnym dôkazom a listinám nachádzajúcim sa v administratívnom spise a uvedené nevyplýva ani z LV XXXX.

7. Správny súd tiež pokračoval, že prvostupňový orgán sa odvolával na dohodu z roku 1992, ale zároveň uviedol, že predmetné parcely boli označené ako spoločná nehnuteľnosť na základe zákona č. 97/2013 Z. z., teda zákona z roku 2013. Ak by teda malo platiť, že uvedené nehnuteľnosti sa stali spoločnými až na základe zákona z roku 2013, bolo to nielen pred začatím ROEP Y., ale až po jeho

skončení a potom odôvodnenie rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov je nesprávne a zmätočné. Z výpisu LV XXXX naopak podľa správneho súdu vyplýva, že pri jednotlivých pozemkoch, ktoré sú tam uvedené, a teda aj pri pozemkoch označených žalobcami, je ako titul nadobudnutia u zapísaných vlastníkov (mimo dedičských rozhodnutí) uvedené: „Rozhodnutie OPÚ č. 2007/253-58-KZ zo dňa 20.12.2007 - Z 4/2008-ČZ 2/08“, žiadna dohoda o vydaní majetku v roku 1992 ako nadobúdaci titul tam nie je uvedená. A ak by malo platiť, že titulom nadobudnutia je rozhodnutie z 20.12.2007, takéto rozhodnutie bolo vydané až po začatí konania o ROEP Y., a aj samotný sťažovateľ podľa správneho súdu uviedol, že mu nadobúdaci titul pri sporných pozemkoch nie je známy.

III. Kasačná sťažnosť žalovaného

8. Sťažovateľ podal kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol napadnutý rozsudok kvôli nesprávnemu právnenému posúdeniu veci krajským súdom (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že podkladmi pre spracovanie ROEP Y. boli okrem iného údaje katastra nehnuteľností podľa § 6 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z., pričom sporné nehnuteľnosti boli v čase spracovania ROEP Y. evidované ako spoločná nehnuteľnosť v prospech UaKS Y., resp. jej členov; a tieto údaje boli premietnuté do ROEP Y., ktorý bol takto aj zapísaný do katastra nehnuteľností. Tvrdil, že údaje o vlastníctve v ROEP Y. nie sú, resp. neboli v rozpore s údajmi katastra nehnuteľností v čase jeho spracovania ani zápisu. Preto podľa neho ani nebol dôvod na konanie podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. Tvrdil, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, pretože súd neuviedol, na základe ktorých dôkazov sú údaje v ROEP Y. v rozpore s údajmi podľa § 6 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z.

9. Za nesprávny považoval záver správneho súdu, že nehnuteľnosti sa stali spoločnými až na základe zákona č. 97/2013 Z. z., pretože spoločnými boli aj predtým, ale poznámka o spoločnej nehnuteľnosti podľa tohto zákona bola vyznačená až po zápise ROEP Y., čo bol úkon správneho orgánu na úseku katastra nehnuteľností. Vo vzťahu k oprave ROEP Y. je podľa sťažovateľa táto poznámka irelevantná, lebo konanie podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. nerozlišuje, o aké nehnuteľnosti sa koná, resp. či ide o spoločnú nehnuteľnosť. Poukázal aj na zásadu hodnovernosti údajov katastra do preukázania opaku.

10. Ďalej sťažovateľ poukázal na to, že správnym súdom zdôraznený titul nadobudnutia uvedený na LV XXXX (Rozhodnutie OPÚ č. 2007/253-58-KZ zo dňa 20.12.2007 - Z 4/2008-ČZ 2/08) je rozhodnutie o schválení ROEP Y., a číslo záznamu, ktorým bol ROEP Y. do katastra zapísaný; pričom schváleným registrom boli prevzaté aj predchádzajúce údaje katastra nehnuteľností. Sťažovateľ trval na názore, že ROEP Y. nebol v rozpore s údajmi podľa § 6 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z.

11. Ďalej poukázal sťažovateľ na zákonnú prekážku uvedenú v § 7 ods. 7 zákona č. 180/1995 Z. z., keď konanie o zmene údajov registra podľa ods. 6 nemožno začať, ak došlo k prevodu alebo prechodu vlastníctva pozemku na inú osobu, čím sa správny súd vôbec nezaoberal, aj keď citoval príslušný poukaz sťažovateľa.

12. Sťažovateľ tvrdil, že z údajov na LV XXXX je zrejmé, že po zápise ROEP Y. do katastra nehnuteľností došlo k viacerým prechodom vlastníctva, a to aj v rodine žalobcov, čo správny súd nevezal do úvahy. Preto podľa sťažovateľa správny súd nedostatočne zistil skutkový stav a odôvodnenie napadnutého rozsudku je právne neudržateľné a nedostatočné. Správny súd mal teda podľa sťažovateľa dostatok dôkazov, že sú dané prekážky na konanie podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z.

13. Ďalej sťažovateľ argumentoval, že konanie o zostavenie registra obnovenej evidencie pozemkov je konaním, v ktorom sa zisťujú dostupné údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim a na ich základe sa register zostaví a schváli. Sporné otázky o vlastníctve si musia účastníci konania podľa sťažovateľa riešiť mimo tohto konania, napríklad aj určovacou žalobou, nie však postupom podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z.

14. Ďalej sťažovateľ tvrdil, že v súčasnosti už sporné nehnuteľnosti nie sú evidované na LV XXXX, ale sú evidované na LV č. XXXX v prospech W. M., bytom Y. XXX na základe notárskeho osvedčenia z roku 2015, zapísaného do katastra nehnuteľnosti v roku 2017, teda v roku podania

žaloby. Keďže právne účinky notárskeho osvedčenia nastali jeho právoplatnosťou, aj táto skutočnosť je podľa sťažovateľa zákonnou prekážkou na konanie podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z.

15. Ostatní účastníci konania právo vyjadriť sa ku kasačnej sťažnosti nevyužili.

IV. Výber z relevantných právnych predpisov

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. podklady potrebné na zostavenie registra sa zisťujú z údajov poskytnutých nájomcami pozemkov, pozemkovými spoločenstvami alebo inými oprávnenými osobami, z katastrálneho operátu, štátnych archívov, z listín predložených účastníkmi konania, z výpovedí svedkov a z iných dôkazov získaných najmä pri prešetrovaní v obci.

Podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. ak schválený register obsahuje údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim, ktoré sú v rozpore s údajmi podľa § 6 ods. 1, správny orgán po prerokovaní v komisii rozhodne o zmene údajov schváleného registra. Po právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu sa nové údaje zapisujú do katastra nehnuteľností. O zmene možno rozhodnúť do piatich rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností.

Podľa § 7 ods. 7 zákona č. 180/1995 Z. z. konanie o zmene údajov registra podľa odseku 6 nemožno začať, ak došlo k prevodu alebo prechodu vlastníctva pozemku na inú osobu. Tým nie je dotknuté právo na začatie konania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 191 ods. 1 písm. f) SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu.

V. Závery kasačného súdu

16. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, na ktorý prešiel výkon súdnictva aj vo veciach kasačných sťažností, v ktorých bol do 31.07.2021 príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s § 11 písm. h/ SSP), ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach sťažnostných bodov, ktorými bol viazaný (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2, § 453 ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju zamietol podľa § 461 SSP.

17. Kasačný súd posudzoval zákonnosť napadnutého rozsudku v medziach sťažnostných bodov. Sťažovateľ namietal, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil, a tiež tvrdil, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Sťažovateľ najväčšiu časť svojej argumentácie smeroval v podstate k tomu, že krajský súd nesprávne pochopil odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia a údaje na listinách (výpis z LV XXXX).

18. Kasačný súd dáva sťažovateľovi za pravdu, že niektoré body odôvodnenia napadnutého rozsudku naozaj svedčia o tom, že krajský súd (ktorý ako svoje posúdenie doslovne prebral aj state zo žaloby) nepochopil niektoré súvislosti. Krajský súd za skutkovú nezrovnalosť považuje, že na LV XXXX je ako titul nadobudnutia uvedené „Rozhodnutie OPÚ č. 2007/253-58-KZ zo dňa 20.12.2007 - Z 4/2008-ČZ 2/08“ a nie (ním očakávaná) dohoda z roku 1992. Lenže aj kasačný súd musí prisvedčiť sťažovateľovi, že takto označeným titulom je samotný schválený ROEP Y. (ktorý má čiastočne konštitutívne účinky), zapísaný záznamom do katastra nehnuteľností, ktorým sa obnovila evidencia. Sám krajský súd v bode 2 odôvodnenia napadnutého rozsudku uvádza, akým rozhodnutím bol ROEP Y. schválený. Sporné však nebolo v konaní to, na základe akého titulu boli zapísané nehnuteľnosti po schválení ROEP Y. do katastra; týmto titulom musel byť práve ROEP.

19. Podstatnou otázkou bolo, či samotný register obsahuje údaje v súlade s údajmi podľa § 6 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z., teda v okolnostiach veci či vychádzal z katastrálneho operátu alebo inak v zmysle zákona relevantných zistených skutočností. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti tvrdil, že schválený a zapísaný ROEP Y. s týmito údajmi v rozpore nebol. Z preskúmaného rozhodnutia je zrejmé, ako sa podľa sťažovateľa stalo (v dôsledku dohody z roku 1992), že v katastrálnom operáte boli v čase spracovávaní ROEP Y. nehnuteľnosti evidované na LV XXXX s tomu príslušnými vlastníckymi vzťahmi. Zrozumiteľné je aj vysvetlenie sťažovateľa z kasačnej sťažnosti o tom, ako a prečo bola na tento LV XXXX zapísaná poznámka o tom, že ide o spoločnú nehnuteľnosť podľa zákona č. 97/2013 Z. z. Faktom je, že v prvostupňovom rozhodnutí sa na s. 6 nachádzajú mátuce formulácie o tom, že „v roku 1992 boli všetky vyššie uvedené pozemky označené ako spoločná nehnuteľnosť podľa zákona č. 97/2013 Z. z.“. Pri hlbšom ponorení sa do problému by krajský súd zrejme postrehol, že za touto vskutku nešikovnou formuláciou (ktorú však do preskúmaného rozhodnutia sťažovateľ neprebral) sa skrýva posolstvo, že išlo už v roku 1992 o nehnuteľnosti vo vlastníckom režime, ktorého najnovšia právna úprava sa nachádza práve v zákone č. 97/2013 Z. z.

20. Takisto kasačný súd poznamenáva, že aj samotný sťažovateľ používal v preskúmanom rozhodnutí (s. 4) nepresné formulácie, že UaKS Y. nadobudol vlastníctvo k sporným pozemkom, namiesto uvedenia, že išlo o evidenciu vlastníctva v katastri nehnuteľností. Aj týchto formulácií sa potom chopili žalobcovia a aj krajský súd.

21. Napriek uvedeným nepresnostiam v rozhodnutiach, keďže z preskúmaného rozhodnutia i podaní sťažovateľa je pomerne jasné, ako popisuje sťažovateľ chronológiu dôvodov nesprávneho zápisu v katastri nehnuteľností už pred vypracovaním ROEP Y., dalo by sa súhlasiť so sťažovateľom, že krajský súd právne neposúdil vec správne v časti, kde poukazuje na titul nadobudnutia a poznámky, ktoré sú evidované na LV po zápise registra.

22. Záver krajského súdu o nutnosti zrušiť obe rozhodnutia správnych orgánov však stojí okrem toho i na závere, že tvrdenia o nadobudnutí vlastníctva UaKS v roku 1992 nezodpovedajú žiadnym dôkazom a listinám nachádzajúcim sa v administratívnom spise a nevyplývajú ani z LV XXXX. Krajský súd v tomto nedostatku videl dôvod na zrušenie rozhodnutí podľa § 191 písm. f) SSP. Sťažovateľ síce v kasačnej sťažnosti zopakoval svoje tvrdenia o tom, že vychádzal z údajov podľa § 6 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z., ale na túto konkrétnu výhradu krajského súdu nereagoval žiadnym konkrétnym poukazom na určitú listinu z administratívneho spisu. Naopak, tvrdil, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, lebo krajský súd neuviedol, na základe ktorých dôkazov sú údaje ROEP Y. v rozpore s údajmi podľa § 6 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. V tejto časti odôvodnenia však krajský súd netvrdil rozpor údajov, ale v podstate nedostatok podkladov na overenie tohto tvrdenia.

23. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol, z ktorých konkrétnych listín obsiahnutých v administratívnom spise vyplývajú zistenia o nadobudnutí (v zmysle vykonania evidencie) vlastníckeho práva v prospech UaKS Y. už v roku 1992. Kasačný súd pripúšťa, že naratív sťažovateľa, ako a kedy došlo k evidencii sporných vlastníckych vzťahov, je vcelku zrozumiteľný a uveriteľný. No pokiaľ krajský súd dospel k záveru o nepodloženosti skutkových záverov sťažovateľa o evidencii nehnuteľností na LV XXXX pred vznikom ROEP Y. v listinách obsiahnutých v administratívnom spise, a sťažovateľ v kasačnej sťažnosti tento záver jasne nevyvrátil, zostáva pochybnosť o tom, aké boli v čase vypracúvania ROEP Y. vlastnícke vzťahy evidované v katastrálnom operáte, čo je rozhodujúca otázka pre posúdenie, či je schválený ROEP v týmito evidovanými údajmi v súlade. Preto tento kasačnou sťažnosťou nedotknutý záver krajského súdu naďalej odôvodňuje zrušenie preskúmaného rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. f) SSP.

24. Ďalšie námietky sťažovateľa o nemožnosti začať a pokračovať v konaní podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. nie sú podľa kasačného súdu relevantné, pretože presahujú odôvodnenie oboch administratívnych rozhodnutí, v ktorých o nich niet zmienky. Ak sťažovateľ o takýchto prekážkach pri svojom rozhodovaní vedel, mal na ich základe dospieť k inému, alebo inak odôvodnenému rozhodnutiu. Ak bude po vrátení veci orgánu verejnej správy takáto alebo iná prekážka konania existovať, môže príslušný orgán vydať z toho plynúce rozhodnutie.

25. Na základe týchto úvah kasačný súd dospel k rozhodnutiu o zamietnutí kasačnej sťažnosti. Po tom, ako bude orgánu verejnej správy vrátený administratívny spis, bude jeho úlohou vo veci konať, rešpektovať právny názor krajského súdu (aj vo svetle vyššie uvedených záverov kasačného súdu) a podľa aktuálnej procesnej situácie a skutkových zistení vo veci rozhodnúť.

26. O trovách konania kasačný súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP. Kasačná sťažnosť žalovaného síce bola neúspešná, čo znamená v tomto konaní úspech žalobcov, ale kvôli ich úplnej pasivite v kasačnom konaní im žiadne trovy nevznikli. Ďalším účastníkom konania kasačný súd náhradu trov konania nepriznal, pretože im taktiež žiadne trovy v zmysle § 169 SSP nevznikli.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.